

IN/BUITEN BEEELD

INHOUDSTAFEL

Date: / /

Note: Mon Tue Wed Thu Fri Sat Sun

4 - 5	IN BEELD / BUITEN BEELD
6 - 9	HOE HET BEGON
10 - 13	ERVARINGEN
14 - 15	EEN DAG BUITEN BEELD

STAPPEN X

De werkingen In Beeld en Buiten Beeld zijn samenwerkingen tussen LEJO en Stappen. Beide non-profit organisaties met jongeren als doelgroep. Maar wat doen ze juist?

Stappen is een jeugdzorgbegeleidingscentrum dat op verschillende vlakken jongeren ondersteunt in hun leefsituatie. Daarnaast willen ze flexibel inspelen op actuele behoeften in de samenleving.

De basis van Stappen is het bieden van begeleiding in verblijf en context aan meisjes vanaf 14 jaar. Zo is er een voorziening in Sint-Amandsberg die meisjes opvangt die geplaatst zijn door de jeugdrechter of jeugdhulpregie. Vanuit de noden van de basiswerking zijn er doorheen de jaren verschillende nieuwe projecten ontwikkeld, die nu mee de basis vormen van Stappen. Die projecten hebben allen gemeen dat zij kansen willen creëren voor jongeren.

LEJO

Zo zoeken ze andere oplossingen omtrent wonen via verschillende woonformules op hun terrein, bij de jongeren thuis, in een co-housingproject in de stad of op een eigen studio in de regio Gent. Daarnaast creëren ze inspirerende plekken om te leren, te werken, ontspannen en samen te zijn.

In Beeld en Buiten Beeld zijn zo'n plekken waar het leerrecht centraal staan. Met Pardon Servies zetten ze in op ervaring opdoen met werken in de horeca om zo kansen op (studenten)jobs te vergroten. En ze zijn er niet alleen voor jongeren, maar voor de hele gemeenschap. Zo zetten ze in elke plek actief in op buurtwerk. Om de verbinding te leggen tussen al deze mensen en elkaar te versterken en nieuwe initiatieven te laten groeien.

Onze ambitie is om de jongeren en alle facetten van de buurt en maatschappij te betrekken.

LEJO is er voor jongeren in een maatschappelijk kwetsbare situatie. Ze maken jongeren sterker binnen de samenleving én ze versterken de samenleving om structureel te veranderen op maat van deze jongeren. Zo verbeteren ze samen met jongeren hun maatschappelijke positie. Voor een toekomst vol kansen. LEJO, dat zijn projecten voor al deze jongeren. LEJO, dat is leren door ervaren.

Hoe doet LEJO dit? Binnen jeugdwerk, onderwijs, welzijn en op levensdomeinen die voor jongeren van tel zijn. Ze bieden de jongeren een plek waar ze zich thuis voelen en verbinden zich met hun eigenheid en leefwereld. Ze bouwen samen aan hun netwerk en slaan bruggen tussen jongeren, hun directe omgeving en de bredere samenleving. Ze mikken uitdrukkelijk op leerprocessen en bieden handvatten om hun plaats voor zichzelf en ten aanzien van de samenleving te vinden.

Jongeren worden gestimuleerd om steeds meer verantwoordelijkheid te nemen bij de activiteiten en in de organisatie. Op die manier wordt LEJO iets van iedereen samen. Leren door ervaring werkt om de doelen te bereiken. Ervaringsleren is het fundament voor alles wat ze doen bij LEJO.

De samenleving wordt sterker door te leren van deze jongeren. Jongeren die het verst staan van de maatschappelijke verwachtingen kunnen een spiegel voorhouden. Ze kunnen zo wijzen op tekortkomingen en valkuilen van het beleid en de samenleving.

LEJO en Stappen hebben veel gemeen. Beiden willen ze inzetten op de buurt en de maatschappij. Het draait steeds om het versterken van jongeren en hen kansen bieden. Door de vele raakvlakken kwam een samenwerking op een vanzelfsprekende manier tot stand.

We geloven in een meer solidair model van samenleven waarbij kansen op een gelijkwaardige manier verdeeld zijn. Wegeloven in talenten en groei van elke jongere en de mogelijkheden van de samenleving om die te waarderen en aan te spreken.

IN BEELD

KRUISPUNT PLEK

IN BEELD is een plek in het **Caermersklooster**, in het hartje van het patershol te Gent. Een kruispuntplek waar rust én beweging centraal staan. Het is een plaats en een tijd waar jongeren kunnen zoeken, afwachten, proeven en experimenteren. Kortom gewoon zijn, op een spontane manier, zonder oordeel.

ONT- MOETEN

We werken op een ervaringsgerichte manier volgens de principes van de institutionele pedagogie en presentie. Het is in die betekenis dat we spreken van “**ervaringsgerichte dagbesteding**”. In dit format is het aan de jongeren zelf om betekenis te geven aan de dag en zo (opnieuw) in beweging te komen.

We engageren ons voor jongeren in precaire leefsituaties die zich op de scharnierleeftijd bevinden tussen minder- en meerderjarigheid en die momenteel weinig of geen aansluiting vinden in de samenleving.

Het is een plek waar **ont-moeten** centraal staat.

Waar we samen mét hen bruggen slaan naar de samenleving.

GOESTING

Elke dinsdag, donderdag en vrijdag staat de poort van IN BEELD open. Na het warme onthaal starten we de dag rond een vuurtje in de cirkel, om te bespreken hoe we de dag samen organiseren. **We nodigen iedereen uit om zijn of haar goesting te volgen**: bezig te zijn met waar hij of zij op dat moment graag mee bezig is. Jongeren kunnen ervoor kiezen om zelf een activiteit aan te vatten, om aan te sluiten bij het aanbod van een vrijwillige medewerker, of om af te wachten wat de dag hen zal brengen.

Op het einde van de dag komt iedereen opnieuw samen in de ronde om stil te staan bij hoe de dag verlopen is. Elke deelnemer wordt door middel van eenvoudige vragen uitgenodigd om te vertellen hoe hij of zij de dag ervaren heeft.

GELIJKWAARDIGHEID

BUITEN BEELD biedt ervaringsgerichte dagbesteding aan jongeren. Vrijwilligers organiseren **open ateliers** waarop jongeren kunnen aansluiten. Begeleiders luisteren naar wat de jongeren nodig hebben en ondersteunen. Alles gebeurt er vanuit gelijkwaardigheid en de kracht van authentieke bewegingen.

Het is een plek voor jongeren die geen of moeilijk aansluiting ervaren met het **reguliere schoolcircuit**. Soms is er nood aan een rustpunt tijdens de schoolweek. Soms is iets anders nodig dan school om in beweging te komen.

Dit alles vindt plaats in de groene omgeving van COMPOT. Verscholen tussen een industriële omgeving en de langste Dries van Europa, lag in 2016 een overwoekerd oud klooster in Doornzele. Daarna werd dit domein omgevormd tot een plek waar ontmoeting en verbinding centraal staan. Een plek voor jongeren in een maatschappelijk kwetsbare positie, vrijwilligers, buurtbewoners, teams en nieuwsgierige bezoekers.

Een vaste medewerker, die we “vrije begeleider” noemen, begeleidt het daggebeuren. Hij of zij bewaakt het groepsproces doorheen de dag.

Deze begeleider organiseert zelf geen aanbod, maar heeft de hele dag de handen en het hoofd vrij om ideeën en initiatieven van jongeren en vrijwillige medewerkers te faciliteren en mee vorm te geven.

VERBINDING

BUITEN BEELD

HOE HET BEGON...

Buiten Beeld

Ik zit op een zeldzaam zonnige dag in mei middenin de groene binnenkoer van het Caermersklooster in het centrum van Gent, het decor van de werking In Beeld. Bij mij mijn twee gesprekspartners Gijs en Klaas. Zij waren sleutelfiguren aan de start van dat andere project: Buiten Beeld, zo'n 14 jaar geleden. Ze werken beide voor Stappen VZW.

Hoe is het idee voor Buiten Beeld ontstaan?

Klaas: Op Stappen, in de voorziening, moesten we steeds meer dingen verzinnen om dagbesteding te bieden aan de meisjes. In hun dagelijks leven waren er weinig tot geen activiteiten. Stappen zorgde voor daginvulling maar dit was steeds vanuit dat kader van de voorziening, waardoor de mogelijkheden vaak beperkt waren. Samen koken, klusjes in het gebouw, eens gaan wandelen met een hond van het asiel... We voelden een nood naar een externe locatie waar we deze daginvulling konden vormgeven.

Gijs: Om hier afwisseling in te vinden gingen we wel naar externe dagbestedingsplekken. We merkten dat dit vaak een positief effect had, vooral als dat iets structureel werd, een plek waar ze konden terugkomen. Maar die plekken zijn vaak snel volzet. Hierdoor, en geïnspireerd door deze externe locaties, begonnen we te fantaseren over onze eigen plek. Een plek met nieuwe mogelijkheden, niet iets wat er al in het aanbod zit.

Klaas: Toevallig waren mijn vriendin en ik net op zoek naar een nieuwe woning. We vonden een gerenoveerde boerderij met woonhuis en grote schuur. Bij die schuur zag ik een mogelijkheid om deze in te richten als plek voor dagbesteding. Ik ben de nodige gesprekken opgestart om dit mogelijk te maken. Op die manier hadden we plots een locatie.

Buiten Beeld is nu een samenwerking tussen Stappen en LEJO. Was LEJO al betrokken vanaf het begin?

Klaas: Toen nog niet. En misschien ook wel zeer belangrijk, het is niet iets van enkel ons twee. In het begin was ook collega Geert mee betrokken. Wij drie waren eigenlijk de initiatiefnemers.

En hoe is de samenwerking met LEJO dan tot stand gekomen?

Gijs: Ik denk onmiddellijk aan de ontmoeting met Thijs (*Sprengers, uit team onderwijs binnen LEJO*).

Klaas: Na een aantal gesprekken zagen we kansen om meer dagen te kunnen aanbieden, aan meer jongeren. In het begin kwamen jongeren naar Buiten Beeld op donderdag en vrijdag, met LEJO kwam daar ook dinsdag bij.

Waren er uitdagingen in werken met twee verschillende organisaties?

Klaas: In het begin sloot de werking van Buiten Beeld niet aan bij de noden van LEJO. De daginvulling van Buiten Beeld was erg vrijblijvend. Jongeren bij LEJO lopen vaak een traject en hebben dus enkele doelstellingen die ze proberen halen. Dus we doopten de

Gijs (links) en Klaas (rechts).

2016, Doornzele

"We liepen rond op de zolder van het klooster met op de achtergrond het concert van Clouseau en het rumoer van publiek... dat was een memorabel moment."

dinsdagwerking om tot 'Next Level' omdat er wat meer verwachting in zat. Na onze verhuis (naar Doornzele in 2016) is deze 'Next Level' aanpak geëvolueerd naar alle drie de dagen, waarbij we ook vooral op de buurt gericht waren. De jongeren deden klusjes voor de buurt, maakten soep en boden deze aan voor een vrije bijdrage, wilgentakken snoeien op een boerderij in de buurt, naar het containerpark voor een oudere buurvrouw... we zochten naar keine engagements voor de buurt. Die werking is hoe ook nu nog Buiten Beeld vorm heeft gekregen.

Je had het net over de verhuis van Buiten Beeld van Vinderhoute, waar de werking plaatsvond in de schuur, naar Doornzele op de locatie genaamd Compot. Waarom kozen jullie ervoor om te verhuizen?

Klaas: De vraag startte vanuit de kwestie van duurzaamheid. In Vinderhoute huurden we de locatie. Dan kan je ook maar beperkt investeringen doen in infrastructuur en dergelijke.

Gijs: De locatie Compot was toen een klooster dat al twee jaar leegstond, waarvoor de zusters op zoek waren naar een nieuwe invulling. Toen we de locatie zagen, zagen we meteen ook veel opportuniteiten. Er was meer plek om verschillende activiteiten te doen en ook

voor LEJO om meer dan één werking te laten doorgaan. Bij ons eerste bezoek aan het klooster was ook net Rock for Specials aan de gang (een festival in Doornzele met als doelgroep mensen met een beperking) en we liepen rond op de zolder van het klooster met op de achtergrond het concert van Clouseau en het rumoer van publiek... dat was een memorabel moment.

Ik kan me voorstellen dat na die twee jaar leegstand er wel wat werk was aan de locatie.

Klaas: Er was zeker wat werk aan maar we zagen vooral mogelijkheden. Een grote tuin, een boomgaard, de kamertjes van de zusters konden een slaapzaal worden voor kampen... Het aanpakken van de infrastructuur deden we ook vanuit de werking, allemaal in samenwerking met en met inspraak van de jongeren. We konden daarnaast ook rekenen op heel wat vrijwilligers.

Gijs: De ontwikkeling van de locatie is ook echt ontstaan vanuit de interesses van mensen. Zoals de moestuin, die is er gekomen door een aantal vrijwilligers met groene vingers die zin hadden om daar iets mee te doen. We starten vanuit wat er minimum moet zijn: bv. we hebben een keuken nodig, en dan maken we er iets van vanuit onze interesses of wat ons

leuk lijkt: we bouwden een buitenkeuken met pizzaoven. En zo ontwikkelt het zich nog altijd als we iets nieuws willen toevoegen.

Vrijwilligers zijn wel een belangrijk deel van de werking. Waar helpen zij bij?

Klaas: Vrijwilligers zijn een wezenlijk onderdeel van het concept. Wat ze doen loopt nogal uiteen. Naar het containerpark gaan, koken, kluswerken... Er zijn altijd een aantal dingen die moeten gebeuren, die noemen we ateliers. Vrijwilligers kiezen dan wat ze zien zitten om te doen en hetzelfde geldt voor de jongeren, die sluiten dan aan bij het atelier waar zij zin in hebben en de vrijwilliger werkt samen met hen.

Wat is het profiel van een vrijwilliger bij jullie?

Klaas: Echt iedereen kan komen meedoen. Je moet vooral zin hebben om iets te komen bijdragen en open staan voor jongeren die zich aansluiten bij wat je komt doen.

Jullie hebben een eigen, vrije aanpak in de werking die jullie op alle vlakken doortrekken. Hoe hebben jullie die aanpak bepaald?

Gijs: We hebben onze conceptuele mosterd gehaald bij een werking genaamd Rizsas. We vonden het heel interessant hoe zij het aanpakken en we zijn daar dan een aantal keer op bezoek geweest. Ook eens met jongeren. We hebben ons door hun werking laten inspireren. De methode die ze hanteren heet de institutionele pedagogiek.

Kan je schetsen wat dat juist inhoud, die institutionele pedagogiek?

Gijs: Het idee is dat je een aantal dingen voorziet in de werking. Dat zijn de instituten; dingen die altijd aanwezig zijn en waar de jongeren zich vrij in kunnen bewegen. Het is dus wel de bedoeling dat je uitnodigt tot beweging, tot iets doen. Er is geen druk op de tijd waarin iets moet gebeuren. Zo kan de jongere verantwoordelijkheid leren en eigenaarschap nemen. Eén van deze instituten is het cirkelgesprek. De dag start telkens met een cirkelgesprek, in die cirkel mag iedereen voorstellen wat ze willen doen. Ze kunnen zelf iets introduceren of aansluiten bij iemand. De cirkel doen we drie keer per dag: 's ochtends om de planning te bepalen, 's middags om poolhoogte te nemen en dan op het einde een afsluitcirkel. Dan is er nog een instituut, namelijk de rollen. Bijvoorbeeld: de buurman komt hout leveren, wie zal hem ontvangen? Dan staat die rol, de rol van onthaalverantwoordelijke, op het bord om opgenomen te worden door een jongere, vrijwilliger of, als niemand wil, door iemand van ons. Dan hebben we nog het engagement voor de buurt, ook een instituut. Hierin kunnen de jongeren en vrijwilligers de taken opnemen die ze zelf zien zitten. Ten slotte is er ook altijd een vrije begeleider aanwezig: iemand die geen taken opneemt die dag maar vrij beschikbaar is om bij te springen waar nodig. Bijvoorbeeld als er iemand even nood heeft aan een gesprek.

Vanuit welke situaties komen de jongeren die aangemeld worden zoal?

Klaas: De werking staat open voor iedereen, men kan aangemeld worden vanuit verschillende wegen. Zo zijn er jongeren uit de bijzondere jeugdzorg, psychiatrie of uit een onderwijstraject die bij ons aangemeld worden. Op zich maakt het niet uit want we vinden het belangrijk dat we bij Buiten Beeld loskomen van hun achtergrond en de doelstellingen die zij opgelegd krijgen. Er hoeft op voorhand

"Wanneer je bij ons binnenstapt is het een verhaal van wél kunnen, van mogen en 'uitnodigen tot', maar niet moeten."

niets gecommuniceerd te worden naar ons qua dossier. Jongeren kiezen zelf hoeveel ze aan ons willen vertellen over hun situatie. In die zin start iedereen gelijk. We zien anders dat bepaalde zaken worden uitvergroet in een dossier. Dan start je met een bevooroordeeld beeld van iemand, terwijl zij veel meer zijn dan wat er in hun dossier staat.

Gijs: Ik herinner me een mama met dochter die bij ons kwam en ze beschreef haar dochter als iemand die niet veel kon: ze kan zelf de bus niet nemen, kan geen gesprek aangaan, kan niet spontaan zijn... Je zou misschien de reflex hebben om te zeggen van kom we gaan daar gericht aan werken maar dat willen we net niet doen. Ouders, scholen en andere instanties moeten hun verwachtingen over de doelstellingen eigenlijk aan de poort achterlaten. Eens je bij ons binnenstapt is het een verhaal van wél kunnen, van mogen en 'uitnodigen tot', maar niet moeten. Om het voorbeeld van dat meisje te nemen, bij de eerste cirkelgesprekken wou ze niets vertellen en dat evolueerde uiteindelijk naar toch iets afsluitend vertellen, en dan naar zelf het onthaal doen, mensen ontvangen op de locatie en daar achteraf over vertellen dat ze dat fijn vond om te doen. Ze maakt een heel proces door zonder dat dat vooraf zo bepaald is, ze leert uit die ervaringen. Het gaat om die kansen geven en haar uitnodigen voor die ervaring waaruit zij heel veel kan halen, maar daar zeker geen verplichting van maken.

Hoe gaan jullie dan om met de verwachtingen van bepaalde instanties, zoals het onderwijs of de overheid, die misschien wel vereisen dat er doelstellingen en resultaten worden aangetoond?

Klaas: In het begin hebben we daar veel in moeten investeren, in het vertrouwen krijgen. Door dat vertrouwen op te bouwen kunnen we onze vrije aanpak hanteren en moeten we geen doelstellingen vooropstellen. En we merken ook wel een positieve evolutie in het onderwijs in het algemeen, bijvoorbeeld dat er in vergelijking met vroeger veel meer aandacht is voor het welbevinden van leerlingen, het gaat minder om de doelstellingen.

Ik ga ervan uit dat op een bepaald moment

"Het doel is vooral om onszelf overbodig te maken"

de jongere stopt met naar Buiten Beeld te komen. Hoe wordt bepaald dat het traject afgerond is?

Klaas: Dat is heel divers. Het beste scenario is dat we kunnen loslaten wat er op het terrein gebeurt en wanneer we kansen zien bij bepaalde ervaringen daarover in gesprek gaan met de jongere om te bekijken of het een idee is om bijvoorbeeld een mogelijke job te onderzoeken, of een bepaalde opleiding of stage. Het doel is vooral om onszelf overbodig te maken. We proberen daarnaast ook een limiet te zetten op de termijn en het aantal dagen dat de jongere naar ons komt. Zo blijven de bezoeken aan Buiten Beeld zinvol.

Is Buiten Beeld geworden wat jullie voor ogen hadden bij de opstart?

Klaas: Het is een blijvende evolutie. Als ik kijk naar wat ik in de toekomst nog wil bereiken met Buiten Beeld denk ik vooral aan opvolging met de ouders, contact blijven houden met jongeren. Ik zou graag min of meer op de hoogte blijven. En meer: meer jongeren, meer vrijwilligers, meer middelen.

Ik geloof dat wanneer iemand aansluiting vindt, een jongere of volwassene, dat dat het punt is waarop je kan gaan hefbomen, waar andere dingen gaan ontstaan zoals interesses en hobby's... En op een verdere toekomst gericht zou ik het heel cool vinden moest de werking kunnen draaien op zichzelf. Dat wij overbodig worden en de burens, vrijwilligers en jongeren het zelf kunnen opnemen.

Wat is er nog nodig om dat te kunnen bereiken denk je?

Klaas: Verbinding. Meer verbinding met de buurt, de ouders, de omgeving van de jongeren. Er zijn momenteel al jongeren die later terugkomen als vrijwilliger. Dat wil ik meer en meer bereiken. Dat iedereen die betrokken is er ook echt deel van uitmaakt en verbonden blijft.

Jullie zijn alleszins al goed bezig met verbinden. Bedankt voor het gesprek!

HOE HET BEGON...

In Beeld

Op een dag in de herfst van 2021 kwam een vraag van Stad Gent. Ze zochten partners om kruispuntplekken te organiseren. Plekken op het kruispunt tussen rust en beweging. In het centrum van de stad. Waar jongeren die de aansluiting met de maatschappij (dreigen te) verliezen terecht kunnen, tijdens de schooluren. Een vraag die bij ons in heel vruchtbare grond viel. Vzw LEJO en Stappen vzw hadden al jarenlang ervaring met het samen organiseren van zo'n plek buiten de stad: Buiten Beeld. En we droomden er stilletjes al even van om dat ook eens in het centrum van de stad te doen. Een handvol overleggen later werd de overeenkomst in de gemeenteraad goedgekeurd.

Een locatie hadden we ook redelijk snel gevonden. De tweede pandhof van het Caermersklooster, in de Lange Steenstraat. Alleen was deze nog bezet door actievoerders. Na gesprek met hen over onze plannen beslisten ze het pand te verlaten en zo konden we in maart 2022 van start met onze werking. We noemden die In Beeld. Een werking een beetje zoals Buiten Beeld maar toch ook net anders. In de stad, met een open poort waar je binnen en buiten kan wandelen wanneer je wil, en gericht op een iets ander doelpubliek.

Die eerste dag, 10 maart 2022, begonnen we met zo goed als niets. Naast een tot de verbeelding sprekende locatie en een stevig uitgewerkt pedagogisch kader hadden we niet veel meer dan een kookvuur en twee kookpotten. En één jongere. Aftastend gingen we aan de slag: wat doe je graag, wat eet je graag, .. En toen zijn we naar de winkel gegaan om frietvet en aardappelen om verse frietjes te maken. Die gietijzeren pot met vet staat nog ergens in een kast. Uit nostalgie ruimen we die niet op.

Nu twee en een half jaar later hebben we een bloeiende werking. Langzaam palmen we de plek in en geven we de verschillende huisjes een bestemming. Langzaam verwerven we naambekendheid en bouwen we ons netwerk uit. We nodigden veel mensen en organisaties uit en worden ook al eens uitgenodigd. Tot in Göteborg zelfs. Jongeren vinden ons via verschillende wegen. En blijven komen. Soms kort, soms wat langer. We blijven gaan. Nu met projectmiddelen want de subsidie van Stad Gent stopte maar we gaan voor structureel. De nood aan een plek als In Beeld is voor ons een evidentie. We ervaren het elke dag. En we horen geregeld van de jongeren en vrijwilligers hoeveel deugd het hen doet.

2022, Gent

ERVARINGEN

“ Het feit dat ik hier niet **MOET** zijn, zorgt ervoor dat ik **WIL** komen. ”

Ik zit in deeltijds op school, maar ga al meer dan 1,5 jaar niet meer naar school. Ze hebben al alles geprobeerd, maar ik heb er echt geen zin in! In de leefgroep is het echt niet gemakkelijk. Alles wordt voor mij beslist. Zelf over wat ik moet eten heb ik niets te zeggen. Ik heb thaise roots en zou graag eens iets oosters eten, of gewoon wat meer wereldkeuken, maar het enige wat we daar krijgen zijn aardappelen, vlees en groenten. Alleen echte boerenkost. Het is fijn om hier te kunnen koken voor mezelf en de anderen. Ik ben blij dat ik mee kan bepalen wat we eten. Het feit dat ik hier niet **MOET** zijn zorgt ervoor dat ik wil komen.

-F. 17j

“ **IN BEELD** is een tweede thuis, een plek waarnaar ik kan ontsnappen. ”

Ik vind het leuk om hier gewoon te kunnen zijn, te babbelen en mijn hart te luchten. Omdat ik hier gewoon even kon zijn zonder te moeten kwam ik tot rust en kreeg ik terug een beetje ruimte in mijn hoofd om na te denken over mijn toekomst. Ik ging al meer dan een jaar niet meer naar school. Ik had last van angsten en stress. De druk van de school werd me echt teveel en ik kon niet meer functioneren. Ik stond al een tijdje op de wachtlijst van 'de kaap', maar er was geen plaats voor mij. Ik kreeg wel een individuele begeleider toegewezen van hen die wekelijks met mij op stap ging. Dit hielp om terug buiten te komen. Zo kwam ik bij In Beeld terecht. Ik kon terug onder de mensen komen zonder dat die verwachtingen hadden. Zo kreeg ik beetje bij beetje zin om terug in actie te schieten.

Ik voel me nog altijd heel onzeker en heb nog wel last van angst en stress,

maar het blokkeert me niet meer. Ik ben nu bezig met examencommissie om toch een diploma te halen. Wanneer ik het even niet zie zitten kom ik graag nog eens langs hier. Het voelt als een tweede thuis. Een plek waarnaar ik kan ontsnappen.

-L. 18j

Ik ga al 1 jaar niet meer naar school en kwam eigenlijk mijn huis niet meer uit. Door In Beeld sta ik nu elke dag op en heb ik iets te doen. Ze hebben me ook gestimuleerd om terug naar school te gaan. Sinds september ga ik nu 3 dagen naar de tuinbouwschool en kom ik nog 2 dagen naar In Beeld. Het voelt fijn om dit nog te hebben. Het helpt om door te zetten in naar school gaan. Ik kan mijn verhaal kwijt en ze blijven me motiveren. Wie weet kan ik binnenkort wel terug voltijds naar school gaan.

-S. 14j

Het is een toffe plek waar je echt kan thuis voelen. Je kan hier je eigen ding doen, niks is verplicht, je doet eigenlijk zelf waar je zin in hebt. De plek zelf geeft ook al een rust gevoel. Ik vind het goed dat er zo iets bestaat. In het begin was dit totaal iets nieuws voor mij en moest ik deze plek leren kennen, maar nu ik deze plek ken kom ik hier meer en meer. Als ik tijd heb dan kom ik graag naar hier en ik zou het jammer vinden moest deze plek wegvallen. Nu dat deze plek er is en hier jongeren naartoe komen met een doel zou het heel jammer zijn moest dit opeens wegvallen. De begeleiders hier helpen je ook waar nodig.

-K. 21j

“ Door **IN BEELD** sta ik nu elke dag op en heb ik iets te doen. ”

“ Wauw, dit is eigenlijk een professionele en georganiseerde hangplek voor jongeren waar veel mogelijkheden zijn.

-Leerlingenbegeleider

“ Het kernwoord van IN BEELD is wel gewoon 'veiligheid'. Respect voor elkaar.

-Laurena

Luister hier naar een gesprek met LAURENA, één van de jongeren die vaak naar In Beeld komen.

Het is een stralende winterdag in januari, koud maar zonnig, ideaal om een hele dag buiten te vertoeven. Na een stressvolle heenweg met falend openbaar vervoer komt Klaas, een supervriendelijke jeugdwerker, me ophalen aan het station van Evergem. Na een verwarmend autoritje komen we aan op Compot, een ervaringsgerichte plek voor jongeren in een maatschappelijk kwetsbare positie, en de locatie waar LEJO en Stappen VZW 'Buiten Beeld' organiseren. Ik keek om me heen en zag een prachtige groene omgeving. Er was een boomgaard met appelbomen, een moestuin en weide. Ik hoorde vogels kwetteren en de wind ruisen door de bomen.

Na de hectische ochtend was het een dankbare verademing in rust en natuur.

Ik begrijp meteen helemaal waarom dit de ideale plek is om **jongeren even de ruimte te bieden.**

Nieuwsgierig om te zien hoe het er daar aan toeging ging ik met volle goesting binnen om een gesprekje te voeren met de jeugdwerkers en vrijwilligers die er werken en de jongeren die er komen. Ik werd begroet door Indra, een studente Sociaal Werk die al een tijdje stage loopt bij Compot. Ze was open en gastvrij. We liepen samen naar het hoofdgebouw.

Onderweg vertelde Indra Buiten Beeld. Ze vertelde me dat zich vrij kunnen voelen om doen wat ze willen. Er is activiteiten of doelstellingen. **bepalen zelf** doen en hoe ze hun tijd

me over Compot en Buiten Beeld. Ze vertelde me dat het een plek is waar jongeren te zijn wie ze zijn en om te geen sprake van verplichte De **jongeren wat ze willen** willen besteden.

KIJK HIER HET INTERVIEW OP VIDEO!

Indra vertelde me ook dat Compot een plek is waar jongeren elkaar kunnen ontmoeten en steun kunnen vinden. Ze kunnen er met elkaar praten over hun ervaringen en problemen. De medewerkers van Compot zijn er om te luisteren en om de jongeren te **helpen om hun weg te vinden in het leven.** 'De ideale stageplek', zegt ze, waar ze haar studierichting op een creatieve en open manier kan toepassen.

We kwamen aan bij het hoofdgebouw. Er was een ruimte om muziek te maken, een werkruimte en een ruimte waar jongeren kunnen ontspannen... In de grote tuin staat een tipi. In de geborgenheid van deze tipi, waar iedereen op houten blokken rond een brandend haardvuur zat, ving de dag aan met een ochtendronde.

Tijdens deze ronde werd aan ieder gevraagd wat hun bijdrage aan de dag en de groep zou (kunnen) zijn. Dat ging van fietsen herstellen of de kippen verzorgen tot boodschappen doen en koken maar kon evengoed gewoon "chillen" en "vlinderen" zijn en misschien onderweg ergens bij aansluiten.

Eén van deze jongeren is Leon, een jongere die nog maar recent naar Buiten Beeld komt. Hij vertelde me dat hij het fijn vindt om hier te zijn. Hier kan hij zijn eigen gang gaan en hij voelt zich geaccepteerd.

Leon vertelde me ook dat hij veel heeft geleerd bij Buiten Beeld. Hij heeft er geleerd om zelfstandig te zijn en zelf beslissingen te maken. Hij ging niet meer naar school omdat hij moeite had met de autoriteit en hoe alles voor hem bepaald wordt. Hier kan hij zelf zijn tijd indelen.

Ik was erg onder de indruk. **Iedereen word gewaardeerd en gerespecteerd.**

Leon vertelt dat hij dit ook voelt. Hij voelt zich op zijn gemak bij de begeleiders, vrijwilligers en andere jongeren.

Na mijn gesprekje met Leon kom ik Maud tegen, zij komt ondertussen al twee jaar naar Buiten Beeld. We raken aan de praat er ze verteld me dat ze graag naar Buiten Beeld komt omdat hier elke week wat anders te doen is. Ze komt met de fiets en geniet ervan om even in de natuur te zijn.

Maud vertelde ook wat voor impact Buiten Beeld op haar persoonlijk heeft. Ze voelt zich hier goed, de werking is fijn om aan deel te nemen. Ze komt al twee jaar maar er zijn periodes dat ze even niet komt. Ze vind het fijn dat hier nooit een probleem van gemaakt wordt. Wanneer ze na een periode van afwezigheid terugkomt, word ze verwelkomd met open armen. Hierdoor voelt ze dat ze steeds bij buiten Beeld terecht kan wanneer het nodig is, zonder dat er kritiek komt. Dat geeft haar een warm gevoel. Dit gevoel wil Maud ooit ook kunnen overbrengen als vrijwilliger. Maar nu niet omdat ze op dit moment in een lastige situatie zit. Ze wil eerst leren van haar eigen ervaringen voordat ze jongeren begeleidt. Maud denkt dat ze jongeren beter kan helpen omdat ze zelf moeilijke tijden heeft doorgemaakt. Ze kan tips geven en begeleiding

bieden gebaseerd op haar eigen ervaringen. **"Als je zelf moeilijke momenten hebt gehad, kun je beter begrijpen en advies geven aan jongeren. Je kunt zeggen: 'Ik heb dit zelf meegemaakt, dus het is het beste om dit te doen om problemen te voorkomen."**

's Avonds kwamen we opnieuw samen in slotronde, er werd ruim tijd gemaakt om evalueren, met de focus op wat goed gegaan is, waar ben ik echt tevreden over en waar ben ik de anderen dankbaar voor.

Ik vind het belangrijk dat er werkingen bestaan **waar jongeren zich veilig kunnen voelen om zichzelf te zijn. Buiten Beeld is zo'n werking.**

de tipi voor de de dag te

